

Aflevering 5: Petrus ontkent dat hij Jezus zal verloochenen, de overmoedige Petrus

Tekst: pastoor Goris

Mt. 26, 31-35; Mc. 14, 26-31; Lc. 22, 31-34; Joh. 13, 36-38.

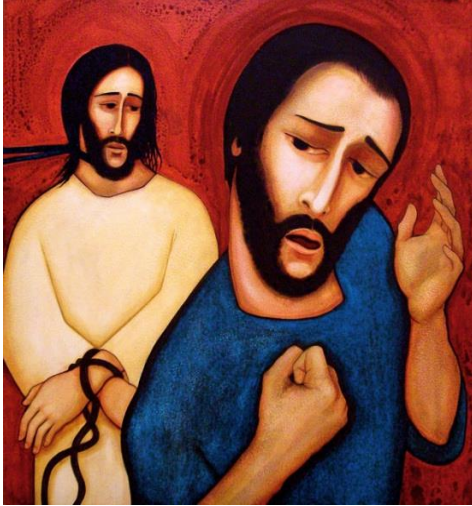
Simon Petrus zei Hem: "Heer, waar gaat Gij naar toe?" Jezus gaf hem ten antwoord: "Waar Ik heenga, kunt gij Mij nu niet volgen, later wel." Petrus vroeg Hem: "Heer, waarom kan ik U niet terstond volgen? Mijn leven zal ik voor U geven." Jezus antwoordde: Uw leven zult gij voor Mij geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Nog eer de haan kraait, zult ge Mij driemaal verloochend hebben." Joh. 13, 36-38

Uitleg bij het evangelie:

We zijn de bovenzaal van het Laatste Avondmaal. Jezus heeft net voorspeld dat Hij de leerlingen zou verlaten en dat ze Hem (nog) niet kunnen volgen. En Hij geeft hun het gebod van de liefde. Petrus begrijpt het echter niet. Wie zou het wel begrijpen...? Hij denkt slechts aan de pijn van het afscheid nemen, niet aan de vreugde van de broederliefde.

En hij wil meer weten: waarom mag hij niet mee? Hij is zelfs bereid Jezus te volgen tot in de dood! Hij trapt in de val van de overmoed. Een paar uur later, als Jezus voor Pilatus staat, zal diezelfde Petrus glashard ontkennen dat hij bij Jezus hoort. Zo menselijk en zo herkenbaar.

Als Christus iets vraagt, laat niemand dan puur uit eigen kracht en overmoed zeggen: “Ik kan het...” Want dan zijn we al gevallen. Misschien wel zoals Petrus kort na dit gebeuren: tot driemaal toe.

Geloven op eigen kracht werkt niet: het is tegelijk gave en opgave. Juist als het erom spant, als het moeilijk wordt, als problemen ons pad kruisen kan misschien extra duidelijk worden dat geloven ook overgave is en vertrouwen: niet zozeer op uw eigen kunnen, maar op Gods leiding.